

سئوگلی بازی

ورزش را وسیله‌ای برای رسیدن به کمال اخلاقی و مسلح شدن به خصوصیات و ویژگی‌های منحصر به فرد میدانند. در عرصه ورزش به کار بردن کلمات باید روی حساب و کتاب باشد. هر کلمه و عنوان رایج در ورزش برای خود دنیایی خاص و حرمت ویژه‌ای دارند. متأسفانه در سال‌های اخیر بی‌توجهی به این امر موجب شده است که عده‌ای به ناحق القابی را تصاحب کنند و تا می‌توانند و فرصتی به دست می‌آورند از این عناوین سوء استفاده می‌کنند.

برخی‌ها آنچنان در ورزش میدان داری کرده و امر و نهی می‌کنند که در ارتباط با ارث پدرشان نمی‌توانند چنان رفتاری داشته باشند. مدیران ضعیف تانفس و کسانی که در به دست آوردن قدرت خود را مدیون میدانند از عوامل اصلی برای حکمرانی چنین مهره‌هایی محسوب می‌شوند.

تعجب زمانی بیشتر خواهد شد که ببینی چگونه این افراد از اخلاق، فرهنگ، حق و عدالت صحبت می‌کنند. انگار نه انگار که موقعیت آنها حاصل پایمال شدن حق دیگران است. به روی خود نمی‌آورند که با چاپچاپلوسی، تملق تیشه به ریشه ورزش می‌زنند. به نظر می‌رسد تا زمانی که مسئولیت‌ها در ورزش نه بر اساس شایسته سالاری بلکه بر مبنای سئوگلی بازی واگذار گردد امیدواری به بهتر شدن اوضاع بیهوده خواهد بود.